

§ 39.

Udvalget kan efter Skyldnerens Begæring ved Kendelse bestemme, at forfalden Prioritetsgæld i fast Ejendom, stiftet i Aarene 1919—25, begge inklusive, for hvilken Pantet skønnes at frembyde Sikkerhed, skal henstaa hos Skyldneren uopsigelig fra Kreditors Side i indtil 5 Aar, saa at Pantegælden i det paagældende Tidsrum kun kan kræves indfriet, saafremt Renterne ikke betales eller Pantet forringes ved Vanrøgt fra Skyldnerens Side. Som Vederlag for den nævnte Uopsigelighed kan Skifte retten tilkende Panthaveren en efter Rettens Skøn passende Forhøjelse af Renten, dog ikke udover 5 pCt. p. a.

Disse Bestemmelser kan dog ikke komme til Anvendelse paa Prioritetslaan, der er ydede efter Reglerne for umyndiges Midler eller af Kredit- og Hypotekforeninger.

§ 40.

Den i § 39 omhandlede Beføjelse tilkommer Udvalget ogsaa i de Tilfælde, hvor Skyldneren ikke søger Akkord angaaende den ham i øvrigt paahvilende Gæld.

§ 41.

Naar det ved Kendelse fastslaas, med hvilket Beløb Pantefordringen skal nedskrives, skal Kendelsen tillige indeholde Bestemmelse om, at Nedskrivningen gebyrfrit skal berigtiges til Tingbogen.

§ 42.

Servitutter, Deklarationer og dermed beslægtede Hæftelser, der er tinglyst som pantstiftende paa den kriseramtes Ejendom med Prioritet efter et Pantedokument, om hvilket det i Henhold til §§ 38—40 er konstateret, at det overstiger eller dækker Ejendommens Panteværdi, kan under Henvisning til nærværende Paragraf gebyrfrit udslettes i Henhold til en af Udvalget, under Appel til Fælleskommissionen, afsagt Kendelse.

Den servitutberettigede kan indgive Krav til Boet paa at blive dividendeberettiget med Hensyn til den udslettede Servituts økonomiske Værdi, hvis Størrelse, i Tilfælde af Uenighed herom, afgøres ved en Kendelse af Udvalget under Appel til Fælleskommissionen.

§ 43.

Af rentebærende Fordringer beregnes i Ordningen kun Rente til Indleveringen af Anmodningen om Ordning, jfr. § 1.

Er der paa en Fordring tilsagt Rabat, fradrages denne, hvad enten de for Rabatten opstillede Betingelser er opfyldt eller ikke. Af Rabat, tilsagt for kontant Betaling, skal dog alene fradrages, hvad der maatte overstige en Diskonto af 10 pCt. om Aaret.

Fordringshavere, hvis Fordringer ikke er forfaldet, har Krav paa Betaling ifølge Ordningen samtidig med de andre Fordringshavere.

En ikke forfalden Fordring, der bærer ringere Rente end 4 pCt. om Aaret, ansættes kun til det Beløb, som den med Fradrag af Mellemrente er værd paa den Tid, da Indlevering af Anmodning om Ordning, jfr. § 1, skete.

Paa tilsvarende Maade beregnes Fordringernes Vægt ved Afstemning.

§ 44.

Enhver, der skylder noget til den ordningsøgende, kan, dersom denne opnaar Ordning, deri afkorte, hvad han har at fordre hos ham, uden Hensyn til Fordringens eller Modfordringens Beskaffenhed, saafremt Fordringen af Fordringshavere selv eller af nogen, efter hvem han har arvet den, er erhvervet før Indleveringen af Anmodningen om Ordning, jfr. § 1, uden at den ordningsøgende med Erhververens Vidende forberedte Ordning, eller den hidrører fra en Forpligtelse, som han under lige Forudsætninger har paadraget sig inden dette Tidspunkt. Rejses der Tvivl om Tidspunktet for Erhvervelsen, og kan dette ikke paa anden Maade oplyses, tilstedes det Fordringens Ejer med en Erklæring paa Ære og Samvittighed at bekræfte Rigtigheden af sit Opgivende i saa Henseende, hvilken Erklæring kan modtages af Skifteforvalteren.